

der tyde paa, at vi staa for en europæisk Krig, saa er han forpligtet til at meddele dem her, men efter Alt, hvad vi Andre vide og have hørt, og efter hvad der er udtalt af Regjeringen, leve vi nu i en Fredsæra, i en Fredsperiode, som der ikke er Udsigt til at se forstyret i, jeg veed ikke hvor lang Tid. Freden bliver fastere Aar for Aar, der kan ikke paaavises nogensomhelst Fare. (Afbrydelse af Høje). Maaſte det ærede Medlem fra Nidaagaard har Oplysninger om, at der er Fare paa Færde, men indtil videre maa det staa fast, at der ingen Fare er. Altsaa hvad den høitærede Minister har gjort, er, at han har forelagt et Lovforslag i Folkethinget, at han har faaet det forkastet her og saa uden at prøve en Oplosning og uden at prøve en ny Forhandling strax har taget fat paa at sætte dette Lovforslag i Værk. Det finder jeg er en overordentlig værdifuld Oplysning. Jeg tror ikke, at nogen Minister i hele Verden har været saaledes paa et Spørgsmaal fra Oppositionens Side eller fra nogen Side. Vi have her troet og have efter Conseilspræsidentens Ytringer maattet tro, at det maatte ske i Henhold til en Lov, og endnu i Dag har et æret Medlem fra Aalsens (Berntsen) spurgt, i Henhold til hvilken Lov disse Foranstaltninger ere begrundede, og saa svarede den høitærede Conseilspræsident, at de ere udførte i Henhold til forventet Tillægsbevilling. Det ærede Medlem fra Aalsens blev strax noget forstrækket, idet han ikke forstod, hvorpaa denne Forventning er bygget, thi naar man slutter en Rigsdagsamling med den Erklæring, at man forkaster et Forslag, og at man albrig vil gaa ind derpaa, saa er det ikke ganſke Logisk, naar Regjeringen derpaa bygger en Forventning om, at den vil faae Loben, og er saa sikker derpaa, at den lige strax begynder at gennemføre Forslaget. Altsaa jeg troede virkelig, at man vilde have sagt, at der var Fare for Landet, at der havde været alvorlige Grunde, som ikke forelaa Rigsdagen den Gang, og som havde foranlediget Regjeringen til at sige: Nu ere vi nødt til at gjøre det, og vi ere visse paa, at naar Rigsdagen kommer sammen igjen, saa vil alt det gaa i Orden. Men der har altsaa ikke været det Mindste i Veien (Krigsministeren: Jo). Den høitærede Minister sagde for et Dieblit siden, at Befæstningsarbejderne havde ikke Noget at gjøre med den europæiske Tilstand (Krigsministeren: Det har jeg ikke sagt et Ord af). Den høitærede Minister sagde, at det var ikke den midlertidige Befæstning, der stod i Forbindelse med den europæiske Situation, med Spørgsmaalet om Krig eller Fred.

(Krigsministeren: Det har jeg ikke sagt). Saa maa jeg have hørt feil, vi kunne jo efterse Tidenden i Morgen, men forøvrigt, naar en Mand siger, at han ikke har sagt Noget, saa er det afgjørende for mig, jeg veed da, at det ikke har været hans Mening at sige det, og vi kunne jo kun diskutere, naar vi gaa ud fra, at vi gjenſidig respektere, hvad vi gjenſidig mene. Men nu have vi altsaa i Dag faaet en Meddelelse, der i alt Fald ikke bygger det Skete paa noget Saa-dant, da der ikke foreligger en Udtalelse derom fra Ministeren, og der ikke er Noget, hvorpaa noget Menneſte kan bygge det — vi have faaet en Udtalelse fra Ministeren om, at hvad han har gjort, er, at i saamme Dieblit Thinget har forkastet hans Lovforslag, har han begyndt at sætte det i Værk. Tror den høitærede Minister, at det er muligt at forhandle med ham saglig om Nogetsomhelst, naar han er nødt til at afgive en saadan Erklæring? Det er Noget, jeg gjerne vilde spørge om, fordi vi altid fra den Side faar Udtalelser om, at hvad man vil, er saglig Forhandling, at vi maa komme med bestemte Forslag og sige, hvad vi ville, og hvad vi ikke ville, og at man ikke har noget høiere Ønske fra Regjeringens Side end en saglig Forhandling navnlig om Forsvarssagen. Denne saglige Forhandling er i Aar bleven tilbudt fra vor Side, og vi have med stor Bestemthed og Omhu gjort gjældende, hvilket Hovedpunkt det kom an paa at drage frem, medens selvsølgelig tillige alle de andre Punkter kunne komme til Behandling, og saa faae vi nu det Svar fra den høitærede Minister, at han byder sig ikke Mere om en saglig Forhandling, end at i det Dieblit han har faaet Svar, saa gjør han, hvad han vil, og gjør det stik Modsatte af, hvad man her vil. Tror virkelig den høitærede Minister, at en saglig Forhandling paa den Maaade er mulig?

Krigsministeren (Bahnsøn): Jeg antager, at hvad jeg sagde om Befæstningsarbejdernes Karakter, vanstelig kan misforstaas. Jeg har kun anført, at Befæstningsarbejderne ere ikke en midlertidig Befæstning af den Art, at de ville forsvinde og senere blive afløste af Andre. Jeg sagde, at de vare en Del af det Forslag, der havde været til Behandling. Det er klart, at naar de politiske Forhold ere af en saadan Bestaaffenhed, at Regjeringen mener, at Arbejderne maa begynde, saa begynder man paa den Maaade, hvorpaa det er overveiet i en lang Række af Aar, selv om man ikke kan komme til at gennemføre hele Forslaget. Om jeg bliver gammel nok til at kunne gennemføre